

SFS 2007:847

Utkom från trycket
den 20 november 2007

Förordning om ändring i förordningen (1998:900) om tillsyn enligt miljöbalken;

utfärdad den 8 november 2007.

Regeringen föreskriver i fråga om förordningen (1998:900) om tillsyn enligt miljöbalken

dels att 4, 5, 9, 13 och 15 §§ samt bilagan till förordningen ska ha följande lydelse,

dels att det i förordningen ska införas fjorton nya paragrafer, 13 a–13 n §§, av följande lydelse.

4 §¹ Av 26 kap. 3 § miljöbalken framgår att inom kommunen utövar den kommunala nämnden tillsyn över

1. miljö- och hälsoskyddet enligt 9 kap. miljöbalken, med undantag för sådan miljöfarlig verksamhet som kräver tillstånd,

2. hanteringen av kemiska produkter enligt 14 kap. miljöbalken, och

3. avfallshanteringen enligt 15 kap. miljöbalken.

Den kommunala nämnden utövar inom kommunen därutöver tillsynen över hanteringen av biotekniska organismer enligt 14 kap. miljöbalken.

Statliga myndigheter och de kommunala nämnderna utövar därutöver den operativa tillsynen rörande miljöbalkens tillämpning enligt den närmare fördelning som framgår av bilagan till denna förordning.

Regeringen kan, om det finns särskilda skäl, efter framställning från en myndighet med centralt samordningsansvar enligt 13–13 n §§ eller från länsstyrelsen, i det enskilda fallet besluta att det operativa tillsynsansvaret ska fördelas på annat sätt än som framgår av bilagan.

5 § Om ingen myndighet har ansvar för den operativa tillsynen enligt 4 §, ska var och en av de myndigheter som anges i 13–13 n §§ utöva den operativa tillsynen inom sitt ansvarsområde.

9 §² En myndighet som har tilldelats ansvar för den operativa tillsynen, ska på begäran lämna den information som behövs för att de myndigheter som anges i 13–14 §§ ska kunna fullgöra sitt samordnande, uppföljande och utvärderande ansvar. De myndigheter som anges i 13–13 n §§ får inom sina ansvarsområden meddela nödvändiga föreskrifter om rapportering av sådana uppgifter samt om andra hit hörande frågor.

¹ Senaste lydelse 1998:1589.

² Senaste lydelse 2000:750.

13 §³ Naturvårdsverket har det centrala ansvaret för tillsynsvägledningen när det gäller miljöbalkens tillämpning, om annat inte följer av 13 a–13 n §§.

13 a § Arbetsmiljöverket har det centrala ansvaret för tillsynsvägledningen när det gäller miljöbalkens tillämpning i frågor om

1. genteknik enligt 13 kap. miljöbalken inom det område som anges i bilagan till denna förordning, och
2. tillstånd att använda bekämpningsmedel enligt förordningen (2000:338) om biocidprodukter eller förordningen (2006:1010) om växtskyddsmedel, i de fall då tillståndsfrågan ska prövas av Arbetsmiljöverket.

13 b § Boverket har det centrala ansvaret för tillsynsvägledningen när det gäller miljöbalkens tillämpning i frågor som Boverket har reglerat med stöd av förordningen (1998:941) om kemiska produkter och biotekniska organismer.

13 c § Fiskeriverket har det centrala ansvaret för tillsynsvägledningen när det gäller miljöbalkens tillämpning i frågor

1. som rör fiske och vattenbruk, med undantag för 14 kap. miljöbalken, och
2. om genteknik enligt 13 kap. miljöbalken inom det område som anges i bilagan till denna förordning.

13 d § Statens jordbruksverk har det centrala ansvaret för tillsynsvägledningen när det gäller miljöbalkens tillämpning

1. i frågor som rör verksamheter, inklusive miljöfarliga verksamheter enligt 9 kap. miljöbalken, inom jordbruks- och trädgårdsområdet eller som rör djurhållande verksamhet,
2. i frågor som rör miljöhänsyn i jordbruket enligt 12 kap. miljöbalken,
3. i genteknikfrågor enligt 13 kap. miljöbalken inom det område som anges i bilagan till denna förordning,
4. när det gäller 14 kap. miljöbalken, i frågor som Jordbruksverket beslutat om enligt förordningen (2006:1010) om växtskyddsmedel, och
5. när det gäller 15 kap. miljöbalken, i frågor om
 - a) retursystem enligt förordningen (2005:220) om retursystem för plastflaskor och metallburkar, och
 - b) hantering av avfall som i bilaga 2 till avfallsförordningen (2001:1063) beskrivs som avfall från forskning, diagnos, behandling eller förebyggande av djursjukdomar där det på grund av smittfara ställs särskilda krav på insamling och bortskaffande (avfallstyp 18 02 02*).

13 e § Kemikalieinspektionen har det centrala ansvaret för tillsynsvägledningen när det gäller miljöbalkens tillämpning i

1. genteknikfrågor enligt 13 kap. miljöbalken inom det område som anges i bilagan till denna förordning, och

³ Senaste lydelse 2006:1041. Ändringen innebär bl.a. att andra och tredje styckena upphävs.

2. frågor enligt 14 kap. miljöbalken som rör tillverkning, införsel, utförsel eller annat utsläppande på marknaden av kemiska produkter, varor som innehåller eller har behandlats med en kemisk produkt, biotekniska organismer samt allmänhetens hantering av sådana produkter eller varor, med undantag för

- a) produkters och varors brandfarliga, oxiderande och explosiva egenskaper,
- b) drivmedel och bränslen,
- c) ämnen som bryter ned ozonskiktet,
- d) batterier, och
- e) fluorerade växthusgaser enligt artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 842/2006 av den 17 maj 2006 om vissa fluorerade växthusgaser.⁴

13 f § Livsmedelsverket har det centrala ansvaret för tillsynsvägledningen när det gäller miljöbalkens tillämpning i

1. genteknikfrågor enligt 13 kap. miljöbalken inom det område som anges i bilagan till denna förordning, och
2. frågor enligt 14 kap. miljöbalken som rör
 - a) material och produkter som är avsedda att komma i kontakt med livsmedel, och
 - b) nappar.

13 g § Läkeemedelsverket har det centrala ansvaret för tillsynsvägledningen när det gäller miljöbalkens tillämpning i

1. genteknikfrågor enligt 13 kap. miljöbalken inom det område som anges i bilagan till denna förordning, och
2. frågor enligt förordningen (1977:994) om försäljning och förvaring av vissa flyktiga lösningsmedel m.m., och
3. frågor enligt förordningen (1993:1283) om kosmetiska och hygieniska produkter.

13 h § Riksantikvarieämbetet har det centrala ansvaret för tillsynsvägledningen när det gäller miljöbalkens tillämpning i frågor om kulturresevat enligt 7 kap. miljöbalken.

13 i § Statens räddningsverk har det centrala ansvaret för tillsynsvägledningen när det gäller miljöbalkens tillämpning i frågor om

1. miljöfarlig verksamhet enligt 9 kap. miljöbalken i de fall frågorna regleras genom lagen (1999:381) om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga kemikalieolyckor och förordningen (1999:382) om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga kemikalieolyckor, och
2. produkters och varors brandfarliga, oxiderande och explosiva egenskaper när det gäller de bestämmelser i 14 kap. miljöbalken som rör tillverkning, införsel, utförsel eller annat utsläppande på marknaden av kemiska

⁴ EUT L 161, 14.6.2006, s. 1 (Celex 32006R0842).

produkter och varor som innehåller eller har behandlats med en kemisk produkt.

13 j § Skogsstyrelsen har det centrala ansvaret för tillsynsvägledningen när det gäller miljöbalkens tillämpning i frågor

1. enligt 7 kap. 11 § och 12 kap. 6 § miljöbalken som rör skogsbruk och som omfattas av skogsvårdslagen (1979:429),

2. om sådana verksamheter och åtgärder inom skogsbruket som kan påverka miljön i sådana särskilda skyddsområden som avses i 7 kap. 27 § miljöbalken, om verksamheterna inte omfattas av tillsyn enligt någon av punkterna A1–A7, A9–A14, A16 och A17 i bilagan till denna förordning, och

3. om genteknik enligt 13 kap. miljöbalken inom det område som anges i bilagan till denna förordning.

13 k § Socialstyrelsen har det centrala ansvaret för tillsynsvägledningen när det gäller miljöbalkens tillämpning

1. i frågor enligt 9 kap. miljöbalken om hälsoskydd i bostäder och lokaler m.m. samt smittskyddsfrågor och övriga hälsoskyddsfrågor av hygienisk och medicinsk karaktär,

2. när det gäller 14 kap. miljöbalken, i frågor som Socialstyrelsen beslutat om enligt förordningen (2000:338) om biocidprodukter eller förordningen (2006:1010) om växtskyddsmedel, och

3. när det gäller 15 kap. miljöbalken, i frågor om hantering av avfall som i bilaga 2 till avfallsförordningen (2001:1063) beskrivs som

a) avfall från förlossningsavdelningar, diagnos, behandling eller förebyggande av sjukdomar hos människor där det på grund av smittfara ställs särskilda krav på insamling och bortskaffande (avfallstyp 18 01 03*),

b) kemikalier som består av eller som innehåller farliga ämnen (avfallstyp 18 01 06*),

c) cytotoxiska läkemedel och cytostatika (avfallstyp 18 01 08*), och

d) avfall som utgörs av amalgam från tandvård (avfallstyp 18 01 10*).

13 l § Affärsverket svenska kraftnät har det centrala ansvaret för tillsynsvägledningen när det gäller miljöbalkens tillämpning i frågor om dammsäkerhet enligt 11 kap. miljöbalken.

13 m § Statens strålskyddsinstitut har det centrala ansvaret för tillsynsvägledningen när det gäller miljöbalkens tillämpning i frågor om miljöfarlig verksamhet enligt 9 kap. 6 § miljöbalken i de fall frågorna regleras genom strålskyddslagen (1988:220).

13 n § Bestämmelserna i 13–13 m §§ innebär inte någon inskränkning i de centrala och samordnande uppgifter för kontrollen av genetiskt modifierade organismer som Naturvårdsverket och Gentekniknämnden har enligt förordningen (2002:1086) om utsättning av genetiskt modifierade organismer i miljön.

15 § De myndigheter som anges i 13–14 §§ ska aktivt verka för samordning och samverkan när det gäller informationsförsörjning inom sina ansvarsområden.

SFS 2007:847

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2008.

På regeringens vägnar

ANDREAS CARLGREN

Egon Abresparr
(Miljödepartementet)

Fördelning av ansvar för den operativa tillsynen

D. Kemiska produkter och biotekniska organismer

I detta avsnitt anges de statliga myndigheter som, förutom den kommunala nämnden, har ansvaret för den operativa tillsynen när det gäller kemiska produkter och biotekniska organismer, indelat i ansvarsområden.

Om två myndigheter har operativt tillsynsansvar, får överenskommelse träffas mellan myndigheterna om hur ansvaret normalt ska fördelas. Båda är dock alltid operativa om så krävs.

D1 Kemikalieinspektionen har ansvar för den operativa tillsynen över tillverkare och andra primärleverantörer som släpper ut kemiska produkter, varor och biotekniska organismer på marknaden med avseende på deras produkter och varor, utom i fråga om

1. varor (material) och produkter enligt D3, D4 och D7,
2. drivmedel och bränslen,
3. ämnen som bryter ned ozonskiktet,
4. batterier, och
5. fluorerade växthusgaser enligt artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 842/2006 av den 17 maj 2006 om vissa fluorerade växthusgaser.

D2 Länsstyrelsen har ansvar för den operativa tillsynen i frågor om skydd av den yttre miljön vid hantering av kemiska produkter, varor och biotekniska organismer i miljöfarliga verksamheter enligt B1 utom i fråga om det som anges i D1.

D3 Läkemedelsverket har ansvar för den operativa tillsynen över tillverkare och andra primärleverantörer av kosmetiska och hygieniska produkter.

D4 Livsmedelsverket har ansvar för den operativa tillsynen i fråga om

1. material och produkter som är avsedda att komma i kontakt med livsmedel, och
2. nappar.

D5 Sjöfartssverket har ansvar för den operativa tillsynen över utrustning i fartyg som innehåller

1. ämnen som bryter ned ozonskiktet, eller
2. fluorerade växthusgaser enligt artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 842/2006 av den 17 maj 2006 om vissa fluorerade växthusgaser.

D6 Arbetsmiljöverket har ansvar för den operativa tillsynen i fråga om sådana tillstånd att använda bekämpningsmedel som krävs enligt förordningen

(2000:338) om biocidprodukter eller förordningen (2006:1010) om växtskyddsmedel, i de fall då tillståndsfrågan ska prövas av Arbetsmiljöverket.

SFS 2007:847

D7 Statens räddningsverk har ansvar för den operativa tillsynen över tillverkare och andra primärleverantörer som släpper ut kemiska produkter och varor på marknaden, när det gäller produkternas och varornas brandfarliga, oxiderande och explosiva egenskaper.

E. Avfall och producentansvar
